

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MDCXXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

cum esset, illam Deiparæ colendæ industriam induxit, ut cœtus inopum sceminarum quæ ad filia-
ducenda conueniunt, pro fabulis (quæ istic texti
solebant) Litanias B. Virginis recitaret, atque
istic piæ de B. Virgine historiæ narrarentur. In
templo coram ara B. V. quotidie prolixè orauit.
Aiebat, se illius esse ab utero: quippe illi à Matre
sua voto nuncupato dedicatum. Sabbato, ut Dei-
paræ de illius excellentijs gratularetur, humi pro-
uolutus, pedes duodecim sociorum osculabatur.
Sabbato Societatem ingressus, illam pro duce
elegerat. S. Ioseph: *Tu dux es infallibilis, atque
omni errore carens eorum qui confidunt in te.*

*In labo-
ribus, il-
lius me-
minisse.*

*m. f. 24.
Iul.*

771 P. Marcellinus Albergottus, præter caelestia
de B. V. colloquia, Sabbatinam seueritatem in
corpus, ac sublimes alios de illa inter scribendum,
ac loquendum sensus, ita in exercitijs S. Patris de
illa scribit: *Hanc mihi parentem exquirere volui,
Christo me aliquando parituram in virum perfectum.*
Plura de illo Heroes hoc anno. Gaude, ait idem,
S. Ioseph Hymnographus, *gaude pons, qui verè
transmittis à morte ad vitam omnes laudantes te.*

*ob. 1630.
10. Nou.
Florentie.*

*In horo-
logio im-
presso Ve-
netijs à
fol. 537.
ode 4.*

ANNO MDCXXXI.

772 P. Didacus Bartholomæus de Saura, 18. De-
cembri die per quietem se velut in templo à pue-
ro Iesu Matris amplexibus insidente sensit vocari
his verbis: *Bartholomæe, amice mi! mi Sacerdos. Erant,*
inquit idem, *meæ meditationes de Christo, eiusque
Matre; quos ita mihi representabam, ac si reipsa ades-
sent; & prostratus ad ipsorum pedes recitabam rosarium
tanta pace & tranquillitate, nusquam cogitatione distra-
cta cum ipsis loquens, ut planè mihi viderer ipsis adesse:
& persentiscebam affectus amoris, cupiditatem ipsis ser-
uiendi, suauitatem animi admirabilem. Alias simul*

*Humili-
tas.
Oratio.*

ac Rosarium exordiebar, nullo capitis dolore aut fatigatione mihi representabam, tanquam in calum subueherer; & Sanctorum omnium, atque Angelorum mihi gratulantium choros præteriens, ad Virginis pedes, instar catelli aduolutus, ipsam orabam: eaque ratione exastuans, exclusa omni cogitatione terrena, delectabar, & horam integram tacitus sic ducebam. Coram Crucifixi, & B. Virginis imagine repente alius ex alio factus est. S. Bonaventura ad B. V. Elena de terrenis affectionem nostram: de sempiternis delicijs refice viscera nostra.

773. Idem P. Didacus rogatus pridie ante mortem (quam lætus obiit in octaua B. V. Visitantis) ecquid esset potissimum quod eum in illo temporis articulo recrearet super alia benè moriendi præsidia; post pium, & breue silentium respondit: *Beatissime Virginis Matris præsidium*. Huc facit illud S. Io. Damasceni: *Gaudij nobis æterni, & lætitiæ conciliatrix facta es*.

774. Idem P. Didacus cum olim valde perplexus hæreret inter cogitationes religionis ac seculi solâ MARIÆ nominis recordatione se solatijs admirandis perfusum, & à dubitatione illa liberum sensit, ac dixit: *Ergò ad honorem MARIÆ V. ingrediar Societatem; ad honorem, inquam Domina mea Virginis MARIÆ*.

775. Anno 1621. ad festum Assumptionis B. V. votum (quod anno 1620. sanguine exaratum cordi admotum gestabar) instaurauit in hæc verba: *Propter amorem SSS. TRINITATIS, & IESU, ac MARIÆ, omniumque Sanctorum, voueo procurare maximam perfectionem. & plura his planè ardentia. Item plura 4. Nouembris: inter quæ est votum habendi continuum actum amoris DEI, eiusque Matris*

Do-

Dominae meae MARIAE omni tempore. Admirabilia de virtutibus descripsit in charta quadam: & vouit se illa seruaturum; modò ad illa aduertam, inquit; idque audeo fretus B.V. Matre Dei, quæ mihi gratiam uberrimam impetrabit omnia perfectissimè adimplendi, quandoquidem ad ipsius honorem id ago, & ut magis placeam Sanctissimo eius Filio. Ipsius ergò patrociniò confisus, id meò nomine consigno, die deuotissimi serui illius Bernardi 20. Aug. 1625. Barth. Didacus de Saura, ipsius indignissimus seruus. Adeò ille S. Virginis amore, vtebatur velut instrumento ad sanctitatem; iuxta illud S. Ioannis Damasceni: Dirige me ad semitas diuinas, ò Mater omnium Regis, è peccatorum inuio eripiens me, & deducens.

776. *Patri Laurentio Masonio inter hostes posito, fama est visam Deiparam præsentem, quæ illi dixit; se illius custodem fore contra hostes. Et stetit promissis. Virgo fidelis. Nam hostis illum diu secutus, & etiam affecutus, præterijt; illoque non viso, certè omisso, alios est insecutus.*

777 *Ioannes de Feure Coad. singulis coronis B.V. recitatis singulos hospites Deiparæ commendabat, qui ad illud, in quo ipse erat Collegium, aduentabant; vt essent filij B. Virginis: quasi illis peteret illud S. Bonauenturæ optantis: Adimpleat propitiationem suam in nobis Mater pacis, & viam æquitaris doceat seruos suos.*

778 *Eundem Ioannem senem si quispiam inter tacendi temporâ alloqueretur, citra vllum offensæ aut metum, aut periculum, pergebat ille in corona cæli Reginae religiosè pertexendâ; & quâ salutationis Angelicæ parte illum sermo alloquentis inueniebat, illam ipse, responsi loco, altius pronuntiabat; simul suum silentium consecrabat.*

ms f ser. 4.
ode 4.

Fiducia.

ob. 1631.
at. 86.

Hospites.
Ps. 92.

Silentiò
illam cole-
re

diui-

diuinæ Matri, & oratione condiebat. Atque hoc silentij compendio, simul cum officio Ianitoris, otij tantum reperiebat; vt coronas plurimas intra diem recitaret. Extremo in senio fecit id tri- ties inrra diem aliquando, silentij ac pietatis præsidio.

Aue M. pro pau- peribus re- citare.

779 Idem *Ioannes* cum pauperes videret qui- bus perlibenter succurrisset, semel pro illis saluta- tionem Angelicam recitabat. Eos pro quibus ora- bat B. Angela de Fulignio visa est Beatissima Vir- go intra suum pectus absorbere in quoddam infi- nitum lumen (vt loquitur eius vita c. 7.) & simul illis benedictionem ac osculum impertiri.

Attentè re- cit. Aue M. ad pul- sum.

780 Idem *Ioannes* attentè valdè orabat ad ter- num pulsum ad salutationem Angelicam: & si- gnum illud per totos annos quindecim ipse dabat. Et verò anno 1631. 12. Oct. inserto in collum- rosario, cum mane ad *Aue MARIA*, vt vocant, pul- saretur, moriens ingressus est, vt spes est, ad illam æternum cum Angelis salutandam in cælum. *Laudate eam*, inquit S. Bonauent. *conuentus religiosorum omnium; laudate eam omnes animæ ciuium supernorum.*

Pf. vlt.

Pro do- mesticis il- lam ora- re.

S. 146.

781 Idem *Ioannes* in illo ætatis festæ silentio, diebus festis atque Dominicis pro singulis qui in eodem cum illo Collegio versabantur singulas B. V. coronas pertexebat orando; vt Collegium illa pro- tegeret quæ ipsa est *Collegium Sanctitatis S. Chry- solôgo*.

782 Idem *Ioannes* certior factus quòd eodem quo ipse natus est anno 1546. Lutherus, ipso B. V. visitantis die, veluti scarabæus odore nominis *Mari- riani* sit extinctus, gratias Deo egit; & pro hære- ticorum per B. Virginem conuersione, ac obstina- torum depressione centum coronas B. V. promi- fit:

fit: pro Ferdinando II. Imperatore verò, vt grandia illa quæ pro Ecclesia Catholica meditabatur perficeret, tot coronas totque Litanias Lauretanas recitauit quot dies habet annus, id est 365. S. Ioannes Damasc. *Quæcunque volueris, potes, tanquam mater illius qui omnia potest.* m. f. ode 6. fer. 4.

783 Scripsit hoc anno, ediditque Monachij P. Georgius Schretelius apem argumentosam mella legentem è Litanij. B. Virginis. Atrebatì verò edita sunt P. Antonij Deslions elegiæ de cultu B. V. Sodalibus dedicata, dignæ legi cordibus oculatis.

784 Hoc item anno Antuerpiæ P. Ioannis Eusebij Nierembergij liber prodijt de adoratione in spiritu, & veritate: vbi inter adminicula sanctimonie docet quantum oporteat deuotè affici erga Beatissimam MARIAM Virginem: Christum illi esse magis adstrictum, quod Patrem in terris non habuerit, Matre solâ occupante totum amorem debitum à Filijs Patri & Matri. Optimum filiorum omnium esse Christum; Matrum optimam esse Deiparam: quare hanc ab illo impetraturam magna & singularia. Sic nos à Deo ipso Virgini deuinciri. Ad crucem, cum Ioanne, nos ab illa genitos non ex utero, sed ex corde; amandos ab illa tanquam filios cordis illius. petendum ab illa vt nos det Deo. Ait quòd mouere nos debeat ad eius obsequia 1. vtilitas, & necessitas intercessionis illius per quam è cælo cuncta descendunt. 2. Voluntas Christi, cui gratam rem facimus, colendo illius Matrem; cui quicquid fit obsequij, sibi factum putat Christus; multò magis quàm accepta habeat ea, quasi sibi facta, quæ fiunt pauperibus. 3. Excellentia Dei Matris, quæ sola sufficeret ad amorem, etiam citra spem vllius vtilitatis. Deus, est Pater, & Virgo ab æterno; illa, Mater, & Virgo.

lib. 2. c. 4.

Quærerere
solida in-
citamenta
cultus
B. V.

Humili-
tas.
l. 2. c. 1.

l. 2. c. 13.

In m. f.
apud Mar-
caccium
fragm. 1.

go in tempore. 4. Nostra necessitudo cum illa, cum Filij ipsius carnem in Eucharistia sumamus. Optandos esse ardores illorum qui Deiparam pulcherrimè coluerunt; quos inter laudat P. Ioannem Trexum, qui facella B. Virginis aspergebat pijs lacrymis, ore verberabat; & ad hoc faciendum aliquot millia passuum pedibus conficiebat. Curam orandi suadens, ait; elemosynam petendam esse à Rep. cælesti. *Vagare, inquit, & lustra velut per vicos, omnes ordines Angelorum, & choros Sanctorum; & ubique stipem gratiæ mendica; præcipuè à Beatissima Virgine MARIA; cui magnum concessum est ius dispensandi illam; quæ velut Materfamilias, in Domino DEI misericordiæ claves habet.* Deinde, ijs qui eam verè amant, odio habendum esse quoduis, etiam veniale, peccatum. Male illam videre Christum iterùm crucifigi, quàm vllum, etiam veniale, peccatum, vel à se, vel à nobis committi.

785 P. Antonius Cauaignac impressit Historiam B.V. à Gaudio: item Historiam Virginis Cignacensis apud Ruthenos. Gaudeo in Societate tot calamis miracula Deip. scribi, & cani Deo cum Virgine Magnificat, eò quod fecerit Matri suæ admirabili magna & admirabilia qui potens est. S. Ioannes Chrysostomus illam appellat Inenarrabile miraculum.

786 P. Gualterus Paullus Viennæ Austriæ dedit in lucem Septem dolores B.V. rhythmo numerofo expressos, & meritò magni habitos: quos P. Georgius Kaldi, vir vndequaque eximius, crebrò ac tenerè recitabat. P. Guilielmum Montanum super Ave MARIA & Methodum colendi Beatiss. Virginem scripsisse ait in Bibliotheca sua Mariana Marraccius & ipse eruditè Marianus. Barcinonæ hoc anno prodijt anonymi cui.

euiuspian de Societate opusculum ab Episcopis approbatum, de Rosario B.V. contra peccata venialia, mortalia; de contritione, de morte: quod etiam orandi genus Indulgentijs dotatum est. Hæc MARIA, hæc, teste S. Andrea Archiep. Cretensi, est gloriosorum omnium præcipua gloriatio: inclytus fructus MARIA, que suo gestavit utero spicam incorruptionis. Benè sit ergo calamis, benè manibus de illa scribentibus, benè linguis de illa loquentibus. Nec desunt in Societate qui quâ precibus, quâ Sacrificijs Deo supplices fiunt pro ijs omnibus, in Societate potissimum, qui de B. V. scribunt, loquuntur, qui toto ingenio prouehere contendunt cultum DEI Matris, etiam ij qui præsent: item qui æs, atque alia necessaria, vel idonea ad id adiumenta conferunt; pro typographis, qui suis impensis nitidè id agunt vt hæc orbi Christiano tam virilis pietas quam longissimè, quamque latissimè porrigatur.

787 P. Crispinus Lopez consilium à B.V. in omnibus exposcebat; & postea velut responso ab illa accepto; Hoc, aiebat, iussit Virgo; illud vetuit. Sabbatinum ieiunium, iaculatorias pro morte ad illam paratas, epitheta tenera quibus illam compellabat, quotidianum rosarium, officium, litanias, omitto. Sæpiùs quotidie certam formulam renouabat quâ se illi, illam sibi, sanctè despondebat. Voti Sacramento promiserat; nunquam se negaturum si ad dicendum de B. V. inuitaretur, quales demuncunque essent temporis angustia. Et verò libenter id faciebat, S. Ioannem Damascenum imitatus, qui dicit: *Exultate, fratres, in Domino: quia de illa sermo succedit, que singularem in cordibus nostris sibi vendicat principatum.*

m. f. orat.
1. in Nat.
B. V.

Orare pro
ijs qui in
Societate
de B. V.
libèter lo-
quuntur
scribunt.

ob. 1631.
21. Oct.
Ilerda.

Dubia.

De illa
libenter
cõcionari.

De An-
nunciat
B. V.

Ccc

Hoc

a pag.
261.

*Proposita
bona co-
ram illa
concupere.*

*obiit 1631
Tolose
28. April.
Vocatio.*

Cor.

788 Hoc anno Antuerpiæ typis elegantibus in lucem venit *P. Francisci Chiffletij Praxis quotidiana diuini amoris. vbi de pietate erga Beatissimam Deiparentem fusè, ac piè. In DEI amore cultum Deiparæ latere ait. Ut quisque fuit Sanctissimus, ita erga Sanctissimam DEI parentem religiosissimum, fuisse. Ad vitæ perfectionem, pietatis hoc genus esse viam breuissimam, planissimam, tutissimam. Abiectus ad gloriæ illius solum quod Cælitæ omnes circumstant, illam salutatur, vt supremam rerum omnium infra DEVM, victurumque se ait, tanquam in conspectu illius, vt nihil possit oculos eius offendere. Gratias illi agit pro obsequijs Christo præstitis, & pro illo nobis educato. Nihil se velle à DEO petere, nisi eius interpositu: sic se sperare impetraturum. Petir ab illa id quo nos egere ipsa magis nouit quàm nos ipsi. Idem edidit *Praxim quotidianam deuotionis erga B.V.**

789 *P. Carolus à Lotharingia* cum esset Comes, Princeps, Episcopus Viridunensis, Deiparæ opem flagranter implorauit, vt se Societati posset adiungere. Damon ex energumenâ dixit palàm; illum totum illud negotium Deiparæ commississe, atque idcirco malè metuere se, ne nigrescat in cornu. Et uerò Pontifice, ac Societate annuente receptus est.

790 Anno 1630. & 1631. *P. Alphonsus Ezquer-
ra*, Deiparæ salutandæ, ac elaborando eius opere diuini amoris actui cuidam, pro more, aliquando intentus, adesse sibi videre videbatur (quomodo, nec ipse nouit) Deiparam, & porrigere in os *cor* Filij sui IESV. Inde Alphonso cor dulcissimis illiquefactum delicijs, eam suauitatem retinuit longiore quàm anni vnus interuallo, vsque ad

ad festum corporis Christi anni huius 1631. quo die benè manè, cum consuetam meditandi horam à salutatione Angelica, more suo, inchoaret Alphonsus; iterùm sibi visus est videre Deiparam, quæ sacram illi hostiam afferebat, eamque Alphonso porrigebat.

ANNO MDCXXXII.

791 P. Petrus Antonius Spinellus Neap. Provincialis elegans Beatissimæ Virginis è ligno sigillum apud P. Iosephum Lambertum conspectum, & illi ereptum, Ioanni Antonio Casetta, viro Societatis amantissimo, dederat; mirantique non nemini, responderat; id è maiore Deiparæ cultu fore, si illa B. Virginis imago apud Ioannem sit. Hanc postea cum egregia præsepj apparatione quotannis domi suæ adornatam spectandam proponebat Ioannes. Adfuit hoc anno inter spectatores Amedir mancipium Turcicum. Hic dum aulæ considerat, audit *Amediri* nomen, & videt se à diuino paruulo in præsepj iacente, velut manu seu gestu acciri. Accedit; & iubetur à paruulo, legem Christi amplecti: ita à se in cælum deducendum, simulque breuissimâ illum catechesi instruxit. Visum ei deinde cælestis Matris sigillum ad paruulum inclinari, & oscula illi figere, vicissimque accipere. Quare *Amedir* nomè in baptisimo cum Iosephi nomine commutauit, & tertio postea quartæ die de vita decessit. Post mortem alteri cuidam Turcæ, ut fertur, apparuit, serioque monuit, ut ni æternùm ardere vellet, Sacramento lustraretur: neque enim aliter cæli fore participem. Paruit ille Iosephi monitis; & Christum amplexus est. En è dono vnico imaginis MARIANÆ quàm præclara eduxit Deus.

Andreas
de Rado
Nieremo.
tomo 2.
p. 503.

Imago B.
V.